

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ
1994

ΔΑΦΝΕΣ

ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ "ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΑΤΑΔΡΟΜΕΩΝ & ΙΕΡΟΛΟΧΙΤΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ"

Γραφεία: Βασιλίσσης Όλγας 14, Φαξ/Τηλ: 2310 844819, Τ.Κ. 546 40, Θεσσαλονίκη

ΕΤΟΣ 7ο - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 29 - ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2007-ΤΙΜΗ 0,60 € - ΚΩΔ. 6091

Οι Φονικές Πυρκαγιές

Πηγαίνοντας στο χωριό για να ασκήσω το εκλογικό μου δικαίωμα, πέρασα από την Αρεόπολη, έδρα του δήμου Οιτύλου, η οποία δοκιμάστηκε από τις πρόσφατες πυρκαγιές, με τραγικότερη συνέπεια την απώλεια έξι ανθρώπων. Πέντε νέοι που έγιναν παρανόλημα του πυρός σε μία ηρωική προσπάθεια ο ένας να σώσει τον άλλο και ένας εποχιακός πυροσβέστης που η καρδιά του δεν άντεξε την συμφορά και την ένταση της προσπάθειας και έπαψε να σφύζει την ώρα του καθήκοντος.

Κατέβηκα στην παραλία στην Τσίπα, κάτω από το κάστρο της Κελεφάς, που έχτισαν οι Τούρκοι για να ελέγχουν τους ανυπότακτους μανιάτες, όπου ξεκίνησε ή φωτιά (κρατείται ακόμη ο φερόμενος ως δράστης) και αγνάντεψα τον ξενώνα απ' όπου έτρεξαν ο ιδιοκτήτης και προπονητής μπάσκετ στα σχολεία των γύρω χωριών με την αδελφή του και την υπάλληλο να σώσουν το ζευγάρι των αθηναίων τουριστών, που καθυστέρησαν για να φωτογραφίσουν την φωτιά και τους πρόλαβε. Απλή πράξη για τους περήφανους μανιάτες, που ανέκαθεν θεωρούσαν τον φιλοξενούμενο και προστατευμένο τους. Λίγες εκατοντάδες μέτρα πιο νότια είναι το Λιμένι, επίγειο της Αρεόπολης, με το αρχοντικό του Πετρόμπεη περιζωσμένο από τις καψάλες.

Πολλά ελέγχθηκαν την περίοδο αυτή για τις δασικές πυρκαγιές και για την επάρκεια της συντεταγμένης πολιτείας να τις αντιμετωπίσει. Ήταν και προεκλογική περίοδος και η εκμετάλλευσή τους για την αποκόμιση κομματικού οφέλους προφανής.

Τι είναι όμως μια πυρκαγιά, δασική ή αστική; Φυσική καταστροφή και θεομηνία! Κάτι σαν σεισμός, έκρηξη ηφαιστείου μπουρίνι ή παλιρροϊκό κύμα. Δεν μπορείς να την προβλέψεις γιατί εξαρτάται από ένα σωρό παράγοντες κυριότεροι των οποίων είναι η εγκληματική αμέλεια των νεοελλήνων που πετούν τα αποτοίγιά τους παντού και ρυπαίνουν τα πάντα και όταν ξεσπάσει να αδρανούν περιμένοντας την πυρόσβεση από την πολιτεία ή τον θεό. Είναι και οι ασυνειδητοί εμπρηστές. Δεν αντιμετωπίζεται δε γιατί τρέχει με την ταχύτητα του ανέμου, στην περίπτωση μας με 10 μποφόρ, ενώ η θερμοκρασία που αναπτύσσεται εναλλάσσει την κατεύθυνση του και δημιουργεί συνθήκες αυταναφλέξεως και εκτός της καιγόμενης περιοχής.

Κάποτε όταν ήμουν νέος αξιωματικός την ευθύνη κατασβέσεως των δασικών πυρκαγιών είχε ο στρατός και θυμάμαι ότι έκανε πολύ καλή δουλειά. Τότε οι στρατιώτες έσβηναν φωτιές. Τις ακολουθούσαμε από πίσω σε στενή επαφή και όταν χαμήλωνε η φλόγα ορμούσαμε και την πατούσαμε με τις αρβύλες μέχρι που ανάβανε τα πόδια μας. Οι στρατιωτικές αρβύλες υπήρξαν το καλλίτερο πυροσβεστικό εργαλείο στη διάθεση ψυχωμένων ανδρών και αποφασιστικών στελεχών.

Αργότερα έφθασαν τα πρώτα αεροπλάνα και η ευθύνη της πυροσβέσεως ανετέθη στην δασική υπηρεσία, ενώ οι στρατιώτες έπρεπε να απομακρύνονται 100 μέτρα μακράν του

συνέχεια στην 3η σελίδα

Η Μάχη του Αγίου Βασιλείου στις 22 Ιανουαρίου 1949

(Επί τη επετείο της ιστορικής μάχης, ο συμμετασχών σ' αυτήν πρόεδρος του παραρτήματος Ριμινιτών και παλαιός καταδρομέας ταξίαρχος ε.α. Ελευθέριος Τσιμπίδης, μας έστειλε ένα αντίγραφο της σελίδας 27 του φύλου 19 Μαρτίου 1989 της «Κυριακάτικης Ελευθεροτυπίας», το οποίο μας μεταφέρει στα γεγονότα και το κλίμα της εποχής, αντιμετωπίζοντάς τα από άλλης σκοπιάς, χωρίς να μεταβάλλεται η αξία των πηγών του. Λόγω ύλης δημοσιεύεται σ' αυτό το φύλο της εφημερίδας μας, που συμπίπτει με την επέτειο της συντριβής της κομμουνιστικής ανταρσίας στο Βίτσι και τον Γράμμο, χωρίς περαιτέρω σχόλια. Οι επισημάνσεις είναι του πρωτοτύπου).

Δύο δημοσιεύματα για τον Τσουκόπουλο

Η «ΥΠΟΘΕΣΗ Α. ΤΣΟΥΚΟΠΟΥΛΟΥ», που εκθέσαμε την προηγούμενη Κυριακή απασχολεί μέχρι σήμερα τους παλαίμαχους του Δημοκρατικού Στρατού Πελοποννήσου.

Η «Κ.Ε.» κατέθεσε όσες μαρτυρίες θεώρησε κατά κάποιο τρόπο άξιες αναφοράς ή εγκυρότητας.

Ωστόσο απ' όσα ο συντάκτης της έρευνας έχει διαβάσει και πληροφορηθεί σχετικά με την υπόθεση, οφείλει να επισημάνει τα ακόλουθα:

Πρώτο: Οι μεγάλες μέχρι αφανισμού απώλειες του τάγματος Τσουκόπουλου με την αντάρτικη λογική προδίδουν ασφαλώς ύπαρξη ευθυνών ως προς την λήψη μέτρων για την ασφάλειά του. Εκατόν πενήντα νεκροί σε σύνολο 220 ανταρτών αποδείχνουν ότι ο αιφνιδιασμός των ΛΟΚ πέτυχε απόλυτα.

Δεύτερο: Ασφαλώς το κλίμα μέσα στο οποίο διεξήχθη η δίκη του Α. Τσουκόπουλου ήταν φορτισμένο από αυτές τις απώλειες και ενδεχομένως το ανταρτοδικείο να αισθανόταν υποχρεωμένο, χωρίς αναγκαστικά να του το έχει υποβάλει κανείς, να εξεύρει κάποιον υπεύθυνο για τον χαμό τόσων συναγωνιστών. Αντικειμενικά το μεγαλύτερο μέρος της ευθύνης έπεφτε στον διοικητή. Πρέπει όμως να υπογραμμισθεί με έμφαση ότι και άλλοι διοικητές του ΔΣ Πελοποννήσου (ο Πέρδικας λόγω χάρη, στη μάχη της Δημητσάνας) είχαν πάθει παρόμοια στραπάτσα στο παρελθόν και όχι μόνο δεν εκτελέστηκαν, αλλά δεν πέρασαν καν από ανταρτοδικείο.

Ωστόσο οι εκκαθαριστικές επιχειρήσεις του Τσακαλώτου το 1949 είχαν δημιουργήσει ένα πολύ διαφορετικό κλίμα και στις γραμμές των ανταρτών μια άλλη πραγματικότητα. Αυτή ήταν που σκότωσε τον Α. Τσουκόπουλο.

Κατασκευές

Ενδεικτικές αυτής της πραγματικότητας είναι και οι δημοσιογραφικές καταγραφές της υπόθεσης Τσουκόπουλου, όπως τις δημοσίευσε τότε η «άλλη πλευρά», γεμάτες ανακρίβειες και προπαγανδιστικές κατασκευές:

«Χθες αφίκετο εις Κόρινθον ο υπουργός των Στρατιωτικών κ. Κανελλόπουλος, ο οποίος έλαβε γνώσιν της εξελίξεως των επιχειρήσεων εις την Πελοπόννησον και ιδιαίτερως των σοβαροτάτων απωλειών των συμμοριτών.

» Κατά την μεσημβρίαν χθες αρκετά έξω της Τριπόλεως είδον τον μεταφερθέντα αρχηγόν συμμοριακού συγκροτήματος Κωνσταντίνον Βρεττάκον. Ο συλληφθείς αρχηγός είναι τελειόφοιτος Εμπορικής Σχολής, αλλά από την μακροχρόνιον παραμονήν του εις το βουνό έχασε πλέον κάθε ίχνος πολιτισμού. Συνωμίλησα επί δώρων μετ' αυτού. Φορεί σκούφον χρώματος μπέζ με καλύμματα αυτών, ενδύματα σχεπικώς ανεκτά και ένα αγγλικόν και ένα αμερικανικόν άρβυλον. Έχει κρυοπάγημα εις τον ένα του πόδα.

συνέχεια στη 2η σελίδα

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
ΚΑΤΑΔΡΟΜΕΩΝ & ΙΕΡΟΛΟΧΙΤΩΝ
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
ΒΑΣ. ΟΛΓΑΣ 14 - Τηλ./ FAX: 2310-844819
546 40 - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΠΡΟΣ: Τα Μέλη του Συνδέσμου
ΘΕΜΑ: Γενική Συνέλευση των Μελών

Πρόσκληση

Το Διοικητικό Συμβούλιο με την υπ' αριθ. 108/ 5 Σεπ. 2007 απόφασή του καλεί τα μέλη του Συνδέσμου σε τακτική Γενική Συνέλευση για την διενέργεια αρχαιρεσιών και την ανάδειξη νέου ΔΣ και Εξελεγκτικής Επιτροπής την Δευτέρα 19 Νοε. 2007 και ώρα 19.00 στην Λέσχη Αξιωματικών Φρουράς Θεσσαλονίκης.

Σε περίπτωση που δεν επιτευχθεί απαρτία, η ΓΣ θα επαναληφθεί την επομένη Δευτέρα 26 Νοε. 2007 ανεξαρτήτως αριθμού παρόντων και άνευ ετέρας προσκλήσεως στον ίδιο χώρο, την ίδια ώρα και με τα ίδια θέματα συζητήσεως.

Θέματα Ημερησίας Διατάξεως

- Απολογισμός έργου απερχομένου ΔΣ
- Οικονομικός απολογισμός
- Διενέργεια αρχαιρεσιών

Οι αιτήσεις των υποψηφίων μελών του ΔΣ και της ΕΕ να κατατεθούν στο γραφείο μέχρι την παραμονή των αρχαιρεσιών. Δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι έχουν όλα τα ταμειακώς ενήμερα τακτικά μέλη του συνδέσμου.

Προς ενημέρωσή των ο ταμίας και ο γραμματέας θα ευρισκονται στον χώρο μία ώρα προ της έναρξεως της διαδικασίας της συνελεύσεως.

Για το διοικητικό συμβούλιο

Ο πρόεδρος

Ο γραμματέας

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
ΚΑΤΑΔΡΟΜΕΩΝ & ΙΕΡΟΛΟΧΙΤΩΝ
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
ΒΑΣ. ΟΛΓΑΣ 14
Τηλ./ FAX: 2310-844819
546 40 - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Αριθ. Πρωτ. 304
Θεσσαλονίκη, 5 Σεπ. 2007

ΠΡΟΣ: Τα Μέλη του Συνδέσμου
ΘΕΜΑ: Ενίσχυση Πυροπαθών

Αγαπητοί συνάδελφοι και φίλοι

Το Διοικητικό Συμβούλιο, ανταποκρινόμενο σε γενικό αίτημα των μελών, αποφάσισε την 5 Σεπ. 2007 (πρακτικό 108) την συμμετοχή του Συνδέσμου στην πανελλήνια προσπάθεια ανακούφισης των συμπατριωτών μας πυροπαθών Πελοποννήσου και Ευβοίας, καταθέτοντας ήδη 1.000 € εκ του ταμείου του στον ειδικό λογαριασμό της Εθνικής Τράπεζας.

Συγχρόνως καλεί τα μέλη του, που θέλουν να ενισχύσουν την προσπάθεια αυτή, να καταθέσουν την συμμετοχή τους στον σύνδεσμο μέχρι 30 Σεπτεμβρίου, για την κατά το δυνατόν ταχύτερη αντίδρασή μας.

Για το διοικητικό συμβούλιο

Ο πρόεδρος

Ο γραμματέας

συνέχεια από την 1η σελίδα

Αναφέρω ότι φορεί δύο ειδών υποδήματα, διότι τα υποδήματα τα ταύτα αφήρεσαν από σύντροφόν του συμμορίτην, επειδή τα ιδικά του ήσαν πολύ καταστραμμένα.

» Από όσα ούτος είπε κατά το δίωρον χρονικόν διάστημα κατά το οποίον συνομίλησα μαζί του, ένα μόνον περιστατικόν έχει αξίαν, το οποίον αναφέρω όπως μου το αφηγήθη: " Μετά την ιστορικήν μάχην του Αγίου Βασιλείου, η οποία ως γνωστόν απετέλεσεν την έναρξιν της εξαρθρώσεως των συμμοριτών λόγω των σημαντικών απωλειών τας οποίας υπέστησαν ούτοι, το αρχηγείον των συμμοριτών διάταξε παραπομπήν του ταγματάρχου των συμμοριτών Τσουκοπούλου εις δίκην ως υπαίτιου της συμφοράς. Το ανταρτοδικείον εξέδωσεν απόφασιν δια της οποίας ούτος κατεδικάσθη. Η εκτέλεσίς του έγινε ολίγον κατόπιν. Τον ηρώτησα εάν ήτο δυνατόν να εκδώσουν απόφασιν κατά συνείδησιν και όχι κατ' επιταγήν. Απήντησεν αρνητικώς. Εις άλλην ερώτησιν εάν έλαβε γνώσιν της αποφάσεως της Ε' Ολομέλειας, απήντησεν επίσης αρνητικώς. Εγνώριζε όμως ότι ο Ιωαννίδης είναι τώρα αντικαταστάτης του Μάρκου και αυτό αποδεικνύει ότι εψεύσθη. Εν συνεχεία τον ηρώτησα ποίαν εντύπωσιν του έκαμεν η απόφασις της Κομινφόρτης να ανακηρύξει την αυτονομίαν της Μακεδονίας και εάν την εγκρίνη. Εις το σημείον αυτό απήντησεν ότι τώρα μόλις έλαβε γνώσιν αυτής και ότι εάν τούτο είναι αληθές, τότε μετανοεί, διότι επί τόνον καιρόν ηγωνίσθη νομίζων ότι πολεμά «υπέρ των ελευθεριών του λαού». Όταν ηρωτήθη να απαντήσει ποίαν ελευθερίαν εννοεί, αφού τα ανταρτοδικεία εκδίδουν αποφάσεις κατ' επιταγήν, εσιώπησε. Εν συνεχεία έπενε ότι παρά τας προσπάθειάς του όταν έφθασεν εις την ορεινήν Κορινθίαν δεν κατώρθωσεν να επικοινωνήσῃ με τους «ανθρώπους του» και εξ αφορμής τούτου συνεχώς ευρίσκετο αντιμέτωπος του στρατού, με αποτέλεσμα από 85 συμμορίτας τους οποίους είχαν μαζί του όταν ανεχώρησεν από τον Πάρωνα να μείνῃ μόνον με εννέα. Η όλη εμφάνισις του Βρεττάκου είναι: αξιοθρήνητος από απόψεως συμπεριφοράς. Επιδεικνύει δειλίαν άνευ προηγουμένου και τούτο προκαλεί πραγματικήν αποστροφήν. Τούτο είναι λίαν χαρακτηριστικόν των καπετανέων του συμμορισμού".

» Η παρακάτω (παραπάνω) ανταπόκριση ανήκει στον **Κ. Α. Βασιλείου** της εφημερίδας «**Τα Νέα**». Μοιάζει περισσότερο να έχει γραφεί από κάποιον στρατιωτικό παρά από τον υπογράφο-ντα.

Αποδίδει δελτία λόγου χάρι στον Κ. Βρεττάκο τη μυθιστορηματική και απίστευτη σύλληψη του οποίου περιέγραψε η «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία» πριν δύο Κυριακές. Του βάζει επίσης στο στόμα ο ανταποκριτής λόγια τα οποία ο Βρεττάκος στο στρατοδικείο αρνήθηκε κατηγορηματικά και γι' αυτό εκτελέστηκε, άλλωστε.

Η δεύτερη ανταπόκριση είναι της «Καθημερινής» και έχει γραφεί δύο μήνες μετά την συντριβή των ανταρτών στον Άγιο Βασίλειο αλλά την περιγράφει λεπτομερέστερα, αν και περιέχει (δύο μήνες αργότερα!) και αυτό μεγαλοπρεπείς ανακρίβειες, όπως ότι το πτώμα του Τσουκοπούλου ευρέθη μεταξύ των νεκρών της μάχης. Ωστόσο η ανταπόκριση περιέχει κάποια πολύ χρήσιμα και αποδεικτικά στοιχεία ειδικά για την επιστροφή των ΛΟΚ προς Άγιο Βασίλειο, που αποδείχνουν ποιος από τους ηγέτες των ανταρτών φέρει την ευθύνη του αιφνιδιασμού. Ο αναγνώστης φυσικά ως παραγνωρίζει τις περί οργίων των ανταρτών κορώνες του ανταποκριτή:

«Γυμνασμένοι και εξησκημένοι οι άνδρες των ΛΟΚ στις πιο απίθανες περιπτώσεις του πολέμου που διεξάγεται σήμερα στην πατρίδα μας με τον ελαφρό οπλισμό τους και το ιδιόρρυθμο ντύσιμό τους, οι άνδρες των δυνάμεων καταδρομών δεν είναι προωρισμένοι, δεν έχουν μαζί του εφόδια για μάχη μακράς διαρκείας. Λίγο φαί, λίγο ψωμί, πολλά φυσιγγα και το αυτόματο. Εφαρμόζουν το «ήλθον, ενίκησα, απήλθον». Ούτε κουβέρτα μαζί τους για ύπνο, ούτε χλαίνη. Φορούνε τον ιδιόρρυθμο λευκό επενδύτη που από μέσα έχει γούνα για να τους προφυλάσσει από το κρύο και δρόμο για τα χιόνια του Πάρωνος. Βρέχει; Χιονίζει; Ο βορρής ρίχνει αυτά και μύτες; Αδιάφορο.

Η Μάχη του Αγίου Βασιλείου στις 22 Ιανουαρίου 1949

Ταλαιπωρία

» Το τμήμα θα εκτελέσει

την αποστολήν του και πάντοτε σύντομα και νικηφόρα. Παράδειγμα: Την 17ην Ιανουαρίου αι Γ' και Δ' μοίραι καταδρομών ύστερα από σειράν εξαντλητικών καταδρομών ξαναγυρίζουν στην Σπάρτη. Δεν πρόφθασαν όμως να συνέλθουν από την ταλαιπωρίαν οπότε «σήμα» ληφθέν την 18ην Ιανουαρίου διατάσσει: Η Γ' μοίρα προ της χαραυγής της 19 Ιανουαρίου να έχει κυκλώσει το χωρίον Βαμβακού και η Δ' μοίρα το χωρίον Βαρβίτσα του Πάρωνος διότι πληροφορία έφερον ολόκληρον την 55 ταξιαρχίαν συμμοριτών του μακαρίτη Πρεκεξέ εντός αυτών. Η διαταγή εξετελέσθη και μετά πορείαν 12-14 ωρών προωθούμενοι εκτός δρομολογίου και δια μέσου χιονοσκεπών ατραπών είχαν φέρει εις πέρας την αποστολήν των, επί ματαιώ όμως διότι οι συμμορίται είχαν αποχωρήσει πολύ πριν ληφθή το σήμα. Αποφασίζεται η επιστροφή στη Σπάρτη, ενώ όμως την 21ην πρωινήν της 21 Ιανουαρίου αι μοίραι ήρχισαν κινούμεναι προς Σπάρτην λαμβάνεται «σήμα» της ανωτέρας στρατιωτικής διοικήσεως Πελοποννήσου μέσω ΤΣ/ΔΚ έχον ούτω: «Από 01.00 ώραν σήμεραν συμμορίται προσβάλλουν Λεωνίδιον. Άμα λήψι κινήθειτε δραστηρίως δια συντομότερου δρομολογίου προς ενίσχυσιν φρουράς Λεωνιδίου και προς αποκοπήν συμπτύξεως συμμοριτών προς Άγιον Βασίλειον-Πλατανάκι. Τηρείτε ενήμερον ΑΣΔΠ».

» Αι μοίραι καίτοι είχαν τους άνδρας τελείως εξαντλημένους και άνευ τροφίμων, επιπροσθέτως δε η Γ' Μοίρα άνευ χλαίνων, η απάντησις εις το ανωτέρω «σήμα» ήτο «κινούμεθα αμέσως», αναστραφείσαι δε και αι δύο μοίραι εκινήθησαν ταχέως προς Άγιον Βασίλειον. Κοινή συνεννοήσις του επικεφαλής των μοιρών και των διοικητών των Γ' και Δ' απεφασίσθη δραστηρία κινήσις εκτός δρομολογίων, δια χαραδρώσεων και άνευ ασφαλείας διότι άλλως η πορεία θ' απαιτούσε χρόνον δύο ημερών και θα ήτο μάλλον αδύνατος λόγω των χιόνων. Και ο άλλος αρχίζει. Την 2αν απογευματινήν της 21.9.49 (21.1.49) αι μοίραι ευρίσκοντο επί της κορυφής του χιονοσκεπούς Πάρωνος και η πορεία εξακολουθεί σκληρά και επίπονος επί χιόνος ύψους ενός μέτρου.

» Στας 9 το βράδυ η «κεφαλή» της φάλαγγος έχει πλησιάσει τον Άγιον Βασίλειον αθόρυβα και ακούει φωνές και τραγούδια συμμοριτών που διασκεδάσουν μέσα στο χωριό ύστερα από την «νίκη» τους στο Λεωνίδιον... Να κτυπηθούν αμέσως οι συμμορίται μέσα στο χωριό; Θα ξέφευγαν μέσα στην νύκτα. Γι' αυτό απεφασίσθη αμέσως κύκλωσις του χωριού από Β και Δ με άνδρας της Δ' μοίρας και από Α και Ν από άνδρας της Γ' μοίρας, της οποίας διοικητής και αξιωματικοί εγνώριζαν καλώς την περιοχήν, πού το έδαφος ήτο διακεκομμένον και πού υπήρχαν δρομολόγια διαφυγής ή ενισχύσεως. Εδόθησαν δε αυστηραί διαταγαί όπως πάση θυσία αποφευχθεί οιοσδήποτε πυροβολισμός κατά την νύκτα έστω και αν μεμονωμένοι συμμορίται κινήθουν δια μέσου των γραμμών μας. Ολόκληρον την νύκτα της 21ης προς την 22αν αξιωματικοί και οπλίται παρέμειναν άγρυπνοι υπό θερμοκρασίαν 3-8 βαθμών κάτω του μηδενός και χωρίς χλαίνην οι περισσότεροι, με τα όπλα ανά χείρας και καιροφυλακτού-

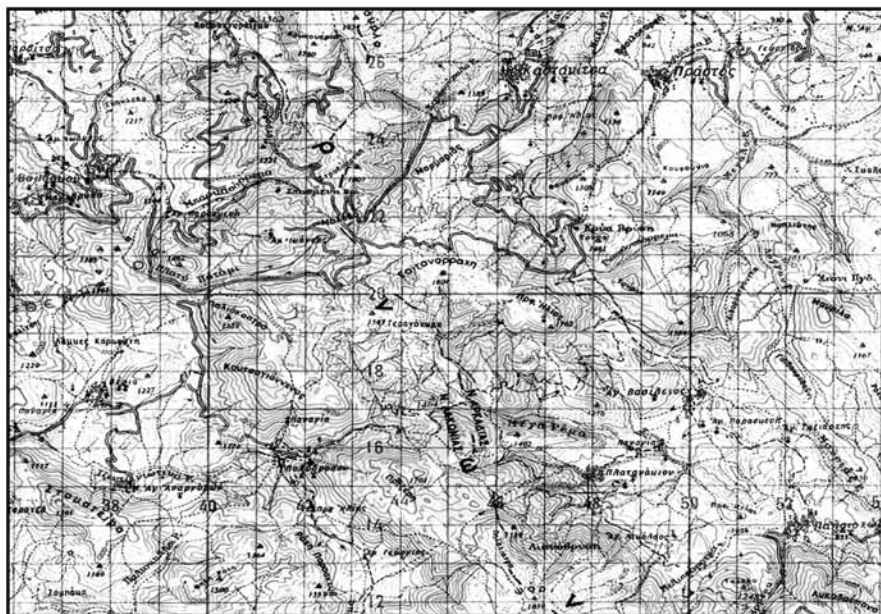
ντες και αναμένοντες την καθορισθείσαν ώραν δια την εκδήλωσιν της επιθέσεως... Εν τω μεταξύ στο χωριό χαλούσεν ο κόσμος από τραγούδια και φωνές. Μόλις τας μεταμεσονυκτίους ώρας ο θόρυβος εκόπασε, σημείον ότι οι «συναγωνιστές», που βάλθηκαν να μας ελευθερώσουν από τον «αγγλοαμερικανικό ιμπεριαλισμό που πίνει το αίμα του λαού» τώριζαν στον ύπνο ή στο όργιο, μη υποπτευόμενοι ότι τα φέγγη της ημέρας, θα ήσαν γι' αυτούς η τελευταία φορά που θ' αντίκρυζαν το φως του ήλιου.

» Την 7ην πρωινήν της 22.1.49 και συμφώνως με το σχέδιον ενεργείας πυκνά πυρά εξεδηλώθησαν από Β, ενώ ταυτοχρόνως και συμπτωματικώς οι διοικηταί των μοιρών αναμειχθέντες μετά μικρού τμήματος συμμοριτών τους οποίους κατ αρχάς εξέλαβον ως στρατιώτας λόγω της στολής των, συμπλέκονται αυτοπροσώπως και ήρχισαν σώμα προς σώμα αγώνα περιστροφού. Ούτοι (οι διοικηταί) διεσώθησαν κατόπιν κεραυνοβόλου επεμβάσεως, προστρεξάντων αξιωματικών και οπλιτών και συνελήφθησαν οι πρώτοι αιχμάλωτοι. Σε λίγα λεπτά τα πυρά των δικών μας φέρουν την σύγχισιν και τον πανικόν των συμμοριτών, που προσπαθούν να βγουν από το χωριό για να γλυτώσουν. Άδικος κόπος. Απ' όπου και να στραφούν τους υποδέχεται βροχή βλημάτων. Όλαι αι έξοδοι του χωριού είναι στα χέρια των θρυλικών λοκατζήδων. Χαλασμός κυρίου. Πυροβολισμοί, φωνές, βλαστήμιες. Οι συμμορίτες τάχουν χαμένα και δεν ξέρουν που να κρυφτούν... Και τα πτώματα κάθε λεπτό αυξάνουν. Μετά την εξόντωσιν όλων όσων επεδίωξαν να διαφύγουν, εις τα πέριξ υψώματα, ένας σοβαρός αριθμός συμμοριτών αμύνεται στο χωριό μέσ' στα σπίτια. Δύο λόχοι που αναλαμβάνουν να τους ξεκαθαρίσουν μπαίνουν στο χωριό και από σπίτι σε σπίτι τους εξολοθρεύουν.

» Όπως ανέφερε σχετικόν σήμα την επομένην προς την ΑΣΔΠ, εντός του Αγίου Βασιλείου ευρίσκετο ολόκληρο το πρώτον τάγμα Τσουκοπούλου εκ τριών λόχων της 55ης ταξιαρχίας των συμμοριτών του Πάρωνος συν τη επιμελητεία της ταξιαρχίας. Και το σήμα διοικητού μοιρών συνεχίζει: «Εξεδηλώθησαν εκ βορείας πλευράς πυρά μας. Συμμορίται κατά οργανικά τμήματα επεζήτησαν διαφύγουν εκ χαραδρών και λοιπών πλευρών. Άπασαι χαράδραι είχαν καταληφθεί υπό ημετέρων τμημάτων όπου ενέπεσαν φεύγοντες συμμορίται. Ούτοι προσεβλήθησαν σχεδόν εξ επαφής. Επηκολούθησεν αληθής σφαγή. Βαθμοφόροι συμμορίται ηγωνίσθησαν μέχρις εσχάτων, τινές δε εντός οικιών. 10.00 ώραν μάχη Αγίου Βασιλείου έληξε. Απώλεια μέχρι 10.00 ώρας συμμορίται νεκροί εξηκριβωμένοι εντός χωριού και χαραδρών 135, αιχμάλωτοι 70, συλληφθέντες αυτοαμυνίται εντός χωριού.

» Μεταξύ νεκρών ανεγνωρίσθησαν πτώματα διοικητού τάγματος Τσουκοπούλου, πολιτικού καθοδηγητού ταξιαρχίας Κότη, διοικητού 7ου λόχου Κουτρουλάκη...»

» Από της 10.00 ώρας το υπόλοιπον της ταξιαρχίας, αγνοούν την πανωλεθρίαν του Τσουκοπούλου, φθάνει εκ Παλαιοχωρίου δια να ενισχύσει τους συμμορίτας του Αγίου Βασιλείου. Συνάπτεται σφοδρά μάχη διαρκέσασα μέχρι των απογευματινών ωρών, οπότε οι συμμορίται ήρχισαν «αναδιπλώσιν» τραπέντες προς τα κρησφύγετα του Πάρωνος».

Αποσπασμα χάρτου 1:100.000 περιοχής Αγίου Βασιλείου Πάρωνας

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ
1994

Τριμηνιαία έκδοση Συνδέσμου Καταδρομέων
και Ιερολοχιτών Μακεδονίας

Εκδότης – Διευθυντής
Καλλέας Νικόλαος, Πρόεδρος ΔΣ

Υπεύθυνος ύλης
Αντωνάκος Γεώργιος, γραμματέας του ΔΣ

Γραφείο Συνδέσμου
Βασ. Όλγας 14, ΤΚ 54640, Θεσσαλονίκη
τηλ. / φαξ: 2310-844819
Email: sindesmo@hol.gr
ιστοσελίδα: http://users.hol.gr/~sindesmo/
ΑΦΜ 099867628 / ΣΤ' Δ.Ο.Υ. ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

Εκτύπωση – Επεξεργασία
ΠΑΣΧΑΛΗΣ ΚΟΥΚΟΥΛΗΣ ΜΟΝ ΕΠΕ ΤΥΠΟΦΣΕΤ
- ΙΑΣΩΝΙΔΟΥ 17, ΤΚ 56224 -
ΤΘ 32834 Θεσσαλονίκη
Τηλ. 2310-689070, φαξ 2310-689067

Διανέμεται σε 500 αντίτυπα

Ετήσια Συνδρομή: 3,60 Ευρώ

**«Δάφνες
των Ελληνικών
Ειδικών
Δυνάμεων»**

Τα δημοσιεύόμενα κείμενα εκφράζουν τις απόψεις των συντακτών των, οι οποίοι και τα υπογράφουν και όχι του συνδέσμου. Η γλώσσα αποτελεί επίσης επιλογή των συγγραφέων, ενώ η εικονογράφηση γίνεται με μέριμνα της εφημερίδας

Τα δημοσιεύόμενα ενυπόγραφα πρωτότυπα κείμενα δεν επιστρέφονται στον συγγραφέα, τηρούμενα στο αρχείο.

Οι απόψεις του συνδέσμου εκφράζονται μόνον με ανακοινώσεις του Δ.Σ., ως σώματος και σύμφωνα με το καταστατικό και από κανένα μεμονωμένο μέλος του.

Εκλογές

Με την ευκαιρία των προσφάτων εκλογών η εφημερίδα «Καθημερινή» έκανε σχετικό αφιέρωμα στα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων από το 1844 έως το 2004. Αντλούμε από την εφημερίδα ΑΛΗΘΕΙΑ.

« ΑΘΗΝΗΣ, 2 Μαρτίου 1872.
 » Τα αποτελέσματα των εκλογών
 » Από της εσπέρας της παρελθούσης τρίτης, περαιωθείσης της ψηφοφορίας, ήρξατο η διαλογή των καλμών και έκτοτε μέχρι σήμερον εξακολουθεί δια του τηλεγράφου η διαβίβασις του αποτελέσματος της ψηφοφορίας, πού μεν κατά δήμους, πού δε (όπου τούτο εφείται) κατ' επαρχίας.
 » Εκ των μέχρι τούδε επισήμως ανακοινωθέντων εις το υπουργείον υπό των αρμοδίων αρχών, εγένετο γνωστόν το αποτέλεσμα των εφεξής εκλογών.
 » ΑΤΤΙΚΗΣ - Όθων Μακρυγιάννης - Δημ. Καλλιφρονάς - Ιωάν. Λέκκας - Θ. Στεργίου - Σκαρλ. Σούτσος και Στυλ. Κολιάτσος.
 » ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ - Αλέξ. Βάσος και Κριεμάδης
 » ΘΗΒΩΝ - Αναγν. Δημητρίου - Σπ. Μήλιος και Γ. Διαμάντης
 » ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ - Σπυρόπουλος και Κουτσοπέταλος
 » ΧΑΛΚΙΔΟΣ - Βασ. Ν. Βουδούρης - Δημ. Κριεζώτης - Γ. Θωμάς και Οδυσ. Αγγελινίδης
 » ΕΡΕΤΡΙΑΣ (Νέων Ψαρών) - Μιλτ. Κανάρης και Δημοσθ. Βρατσάνος.
 » ΣΥΡΑΣ - Δημ. Χριστίδης - Γ. Μπούμπουλης - Δελασούδας και Π. Σεβαστόπουλος
 » ΤΗΝΟΥ - Ιάκωβος Παξιμάδης - Δημ. Ν. Δρόσος και Παρίσης
 » ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΟΥ - Χαρίλ. Τρικούπης και Επαμ. Δεληγεώργης
 » ΒΑΛΤΟΥ - Ιω. Καραγιαννόπουλος και Ανδρ. Στράτος
 » ΤΡΙΧΩΝΙΑΣ - Βασ. Σκαλτσοδήμος και Αθ. Στεργιαλής.

» ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ - Ιω. Δ. Χατοίσκος - Κ. Διοβουινώτης - Σ. Τσιριμώκος και Θεμ. Παπακώστας.
 » ΛΟΚΡΙΔΟΣ - Αριστ. Ρούκης και Μαπαλουκάς
 » ΑΙΓΙΟΥ - Ιωάννης Μεσσηνέζης και Κωνστ. Θεοδώρου
 » ΥΔΡΑΣ - Δ. Γ. Βούλγαρης - Δημ. Θεοδωράκης και Θεόδ. Γκίκας
 » ΣΠΕΤΣΩΝ - Δημ. Κουνουπιότης και Μανούσος
 » ΤΡΟΙΖΗΝΙΑΣ - Πιπίνος και Τζώρτζης
 » ΝΑΥΠΛΙΑΣ - Γ. Ιατρός και Γρ. Δημητριάδης
 » ΑΡΓΟΥΣ - Νικ. Δ. Τσώκρης - Δ. Λαμπρινίδης και Παπαλεξόπουλος.
 » ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ - Ρήγας Παλαμίδης - Δ. Ζέγγελης - Μανέτας - Φ. Βάρβογλης και Ιω. Ταμπακόπουλος
 » ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ - Δ. Κατριβάνος και Συνανιώτης
 » ΓΟΡΤΥΝΟΣ - Β. Κ. Νικολόπουλος - Πέτρ. Δηληγιάννης - Νικολόπουλος - Γ. Πλαπούτας - Κ. Πλαπούτας και Προκόπιος Παπαδημητακόπουλος.
 » ΚΑΛΑΜΩΝ - Παρ. Αν. Μαυρομιχάλης - Γ. Περροθής και Κάρτσωνας.
 » ΜΕΣΣΗΝΗΣ - Αλέξ. Κουμουνδούρος - Γ. Μπούτος και Καρατσάς.
 » ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟΣ - Ιω. Βαλασσόπουλος - Αναστ. Βαλασσόπουλος - Τσιβανόπουλος (ιατρός) - Βαρβιτσιώτης και Λ. Κορφωτάκης.
 » ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ ΛΙΜΗΡΑΣ. Ν. Παπαμχαλόπουλος και ο σύντροφός του.
 » ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ. Ανδρ. Νοταράς - Σ. Νοταράς - Επ. Καμπερόπουλος - Ευστ. Οικονομόπουλος και Σωτ. Ιωάννου.
 » ΗΛΕΙΑΣ. Α. Αυγερινός - Δαραλέξης - Στεφανόπουλος - Πετραλιάς και Στεργιόπουλος»...

Η «Καθημερινή» σχολιάζει: «ΕΚΛΟΓΕΣ 26-29 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1872: Συγκρότησαν κυβερνητική πλειοψηφία ο πρωθυπουργός Δημήτριος Βούλγαρης και ο Αλέξανδρος Κουμουνδούρος. Όμως ο βασιλεύς Γεώργιος έκανε πρωθυπουργό στις 8 Ιουλίου τον Επαμεινώνδα Δεληγιώργη. Άρχισε νέα περίοδος πολιτικής αστάθειας με εκλογές κάθε χρόνο έως το 1875».

Από μια πρώτη ανάγνωση διαπιστώνουμε ότι το σύνολον των αναφερομένων αντιπροσώπων του έθνους είναι 88, προφανώς οι μέχρι της στιγμής εκείνης αναδειχθέντες. Η μικρή Ελλάδα τότε, λίγο πριν τον ατυχή πόλεμο του 1897, περιοριζόταν στην Πελοπόννησο, την Στερεά και τα κοντινά νησιά... Ανάμεσα στα ονόματα των βουλευτών διακρίνουμε αυτά του μεταρρυθμιστή Χαριλάου Τρικούπη και των αντιπάλων του καθώς και επιγόνους των αγωνιστών του '21 αλλά και προγόνους σημερινών πολιτικών. Πολλά ονόματα είναι χωρίς βαπτιστικά και πατρωνυμικά και ένας βουλευτής της Επιδαύρου Λιμηράς προσδιορίζεται ως... σύντροφος του άλλου εκλεγέντος. Επίσης δεν προσδιορίζονται τα κόμματα στα οποία ανήκουν οι εκλεγέντες. Τέλος πολύ... φτωχή αντιμετώπιση του θέματος αν τη συγκρίνεις με τους ποταμούς μελάνης των συγχρόνων δημοσιογραφικών καλύψεων των εκλογών.

Επιλογή κειμένου - σχόλια Γ.Α.

συνέχεια από την 1η σελίδα

Οι Φονικές Πυρκαγιές

σημείου ρίψεως. Οπότε η ρίψη ήταν.. στραβή και η φωτιά ξέφευγε. Τότε ήταν που τα δάση μας άρχισαν να απομειώνονται. Φωτεινές εξαιρέσεις υπήρχαν όταν ο στρατός αψηφούσε το πυροσβεστικό αεροσκάφος και... ορμούσε ταυτόχρονα με τη ρίψη.

Τελικά η ευθύνη πέρασε στην πυροσβεστική υπηρεσία και ορθώς κατά την γνώμη μου. Έχει κι αυτή στρατιωτική οργάνωση και την αίσθηση του καθήκοντος. Αυτό της επιτρέπει να αντιμετωπίζει την πυρκαγιά με στρατιωτικούς όρους και να επιδιώκει την πλήρη εμπλοκή για την κατάσβεσή της. Άκουσα όμως από τον εκπροσώπο της πρόσφατα, ότι ο στρατός δεν εμπλέκεται στην πρώτη φάση (της κατάσβεσης) αλλά προφανώς στην επιτήρηση. Αυτό είναι λάθος κατά την γνώμη μου. Όσα πυροσβεστικά αεροσκάφη και οχήματα και αν διατίθενται, οι πεζοί στρατιώτες και ιδίως οι καταδρομείς με την δυνατότητα τους να φθάνουν παντού, μέρα και νύχτα, με τις... αρβύλες τους είναι οι καλλίτεροι μαχητές της φωτιάς στα δάση και την ύπαιθρο.

Εκτιμώ ότι η δυνατότητα αυτή έγινε κατανοητή από την ηγεσία της πολιτείας στην δεύτερη περίοδο αντιμετώπισης των καταστροφικών πυρκαγιών του Αυγούστου διότι, απ' ότι μου είπαν στο χωριό, τμήματα καταδρομένων είχαν αναπτυχθεί στα ξεροβούνια του κάτω Ταυγέτου (της Μάνης), όπου συνέχιζε να έρπει η φωτιά.

Τα μέλη του συνδέσμου και ιδιαίτερα τα νεότερα ευαισθητοποιήθηκαν άμεσα από τις καταστροφές και τον ανθρώπινο πόνο και κινητοποιήσαν τον Σύνδεσμό μας σε μια προσπάθεια ει δυνατόν να μεταφέρουμε εμείς βοήθεια στους πληγέντες. Τελικά λόγω αντικειμενικών δυσχερειών το ΔΣ προέκρινε την άμεση κατάθεση χρηματικού ποσού 1000 _ στον λογαριασμό της Εθνικής Τράπεζας και απευθύνθηκε με επιστολή στα μέλη μας για την ενίσχυση της προσπάθειας αυτής με ικανοποιητικά μέχρι στιγμής αποτελέσματα.

Η φυσική αυτή καταστροφή συσπειρώσε τις δυνάμεις του έθνους και απέδειξε ότι οι Έλληνες έχουν και δυναμισμό και αισθήματα και τρόπο να σβήσουν τις φωτιές και να αντιμετωπίσουν τις συνέπειές τους.

Γιώργος Αντωνάκος

Επιστολές Αναγνωστών

Λάβαμε, με ημερομηνία 10-6-2007, την επιστολή παλαιμάχου καταδρομέα, αναγνώστη της εφημερίδας μας, που υπηρέτησε στον 31ο ΛΟΚ από της συγκροτήσεώς του τον Ιανουάριο του 1947. Με την επιστολή αυτή επιθυμεί να ανασκευάσει τα αναγραφόμενα στο τεύχος 26 περί της αιτίας και του χρόνου διαλύσεως των 40 πρώτων ανεξαρτήτων ΛΟΚ, στο σχετικό άρθρο της συγκροτήσεως και δράσεως των μονάδων καταδρομών.

Παραθέτουμε τα ενδιαφέροντα αποσπάσματα της ιστορικής του μαρτυρίας:

« Υπήρξα και εγώ κάποτε Λοκατζής, στα νεανικά μου χρόνια πριν από μια εξηκονταετία περίπου, όταν στα 20 μου χρόνια δευτεροετής φοιτητής της Ιατρικής Σχολής εκλήθην να υπηρετήσω ως στρατιώτης την Πατρίδα μας και πολύ αργότερα, μετά την λήξη του συμμοριτοπολέμου, ολοκλήρωσα τις σπουδές μου και έγινα ορθοπεδικός γιατρός.

» Υπηρέτησα εις τον 31ο ανεξάρτητο ΛΟΚ και θέλω και εγώ να προσθέσω στα όσα γράφετε στο 25 και 26 τεύχος των Δαφνών αυτά που ξέρω.

» Στο τέλος Δεκεμβρίου 1946 πήρα Ατομική Πρόσκληση από το Στρατολογικό Γραφείο Θεσσαλονίκης να παρουσιασθώ το πρώτο δεκαήμερο του 1947 εις το Γ.Σ. Στρατού και να καταταγώ ως στρατιώτης εις τον 31 ΛΟΚ, όπως και έγινε, με Διοικητή του τότε Λόχου τον αείμνηστο Μεσανατολίτη Λοχαγό τον Φιλιππάκο Κυριάκο.

» Όλοι οι οπλίτες του Λόχου μας, νεαροί τότε, είχαμε κληθεί με Ατομικές Προσκλησεις για λόγους σκοπιμότητας, ως Εθνικόφρονες, και μέσα στον λόχο μας είχαμε και καμιά δεκαριά μεγάλους στην ηλικία, οι οποίοι είχαν υπηρετήσει ως Εθνικόφρονες αντάρτες στον Αντών-Τσαούς και του οπλαρχηγού Κάπα, που δρούσε στην περιοχή του Φαλακρού Δράμας και γενικά στην περιοχή Ανατολικής Μακεδονίας.

» Είχαν συγκροτηθεί την εποχή εκείνη 30 ΛΟΚ και διετεθήσαν σε κάθε Σώμα Στρατού 10 ΛΟΚ, οι οποίοι εν συνεχεία διετίθεντο εις τις Ταξιαρχίες, για την αντιμετώπιση των Κομμουνιστοσυμμοριτών.

» Πρίν από αυτούς τους 30 ΛΟΚ δεν προϋπήρξαν άλλοι ΛΟΚ, οι οποίοι εντός διμήνου από 20 Ιανουαρίου 1947 συγκροτήθησαν, εκπαιδεύθησαν μέχρι 28 Φεβρουαρίου και έλαβαν μέρος στις επιχειρήσεις μέχρι 20 Μαρτίου 1947, δηλαδή μόνο για ένα 20ήμερο κατά των ανταρτών ανεπιτυχώς, όπως γράφετε στο έντυπο των Δαφνών, εχαρακτήρισθησαν ακατάλληλοι και διελύθησαν. Αυτό είναι αναληθές...

» Έδρασε λοιπόν και απέδωσε άριστο Εθνικό έργο ο 31ος ΛΟΚ προς την Πατρίδα επί ένα επτάμηνο δια την καταστολή των Κομμουνιστοσυμμοριτών και η διάλυσις του λόγω της συγκροτήσεως των Μοιρών Καταδρομών έγινε περί τα μέσα Οκτωβρίου 1947 μέσω του ΚΕΜΚ, όπου οι Αζ/κοί και οπλίτες διαμοιράσθησαν εις την Α' και Β' Μοίρα Καταδρομών και ένα μικρό μέρος των οπλιτών στις Μονάδες Πεζικού. Μεμονωμένες περιπτώσεις Αζ/κών και οπλιτών, μη δυναμένων να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις των καταδρομών, απεμακρύνοντο το γρηγορώτερο από τις Καταδρομές και εστέλλοντο στο Πεζικό, αυτό εφάρμόσθηκε και από τις Μοίρες Καταδρομών καθ' όλην την διάρκεια του συμμοριτοπολέμου...

» Η ονομασία "Υποδιεύθυνσης Μονάδων Καταδρομών" διτηρήθη για λίγους μήνες, διότι μετωνομάσθη Γ.Ε.Σ./ΑΙΙ με έδρα την οδό Μέρλιν.

» Αφ' ής συγκροτήθησαν οι Μοίρες Καταδρομών έπαυσε να γίνεται λόγος για τους λόχους και τα γεγονότα ανεφέροντο εις τις Μοίρες Καταδρομών.

» Είναι άδικο, παράλογο και απαράδεκτο ανεξάρτητοι ΛΟΚ, οι οποίοι αγωνίσθησαν νυκθημερόν επί σειρά μηνών, με δυσμενέστερες καιρικές συνθήκες, με συνεχείς κινδύνους μεταξύ ζωής και θανάτου να υποτιμώνται και να υποβιβάζονται ως αποτυχόντες...

» Ο 31ος ΛΟΚ έλαβε μέρος εις επιχειρήσεις του όρους Πάϊκου- Βερμίου- Καϊμακτσάλν- Πιέρια- Μπέλες και όρη Βροντούς και σε όλους αυτούς τους ορεινούς όγκους εδόθηκαν κατ' επανάληψη μάχες μικρής ή μεγάλης διάρκειας, ανάλογα με τον αριθμό των συμμοριτών και τον τόπο την μορφολογία του εδάφους με πολλούς νεκρούς και αιχμαλώτους συμμορίτας. Εξουδετέρωσε τμήματα ανταρτών, συνέλαβε αιχμαλώτους, διέλυσε γιάφκες, κυριεύσε οπλισμό, πυρομαχικά, τρόφιμα, συγκέντρωσε πληροφορίες. Ακόμη και σε νυκτερινή άσκηση τα μεσάνυχτα προς την πρώτη Απριλίου το 1947 Βορειοανατολικά του Ασβεστοχωρίου, μακριά από δρόμους, έπεσε τυχαίως σε γιάφκα συμμοριτών. Κινδύνευσε άμεσα Αζ/κός και τρεις οπλίται του λόχου, οι οποίοι με την ετοιμότητα που είχαν, κατόπιν ανταλλαγής σφοδρών πυρών επέτυχαν εντός ολίγων λεπτών να εξουδετερώσουν τους τέσσερες συμμορίτες της γιάφκας και να συγκεντρώσουν την πλούσια λεία της γιάφκας σε οπλισμό και παντός είδους υλικά την άλλη μέρα όταν ξημέρωσε, και πολλές πληροφορίες σε σημειώματα που είχαν επάνω τους. Εις επιχειρήσεις στο Πάϊκο ο 31 ΛΟΚ είχε τρεις νεκρούς οπλίτας και εις την περιοχή της Κουτσούφλιανης Βερμίου σε μεγάλη μάχη με συγκρότημα ανταρτών ο 31 ΛΟΚ έχασε και έναν αξιωματικό, που έπεσε νεκρός την ώρα της μάχης.

» Οι κίνδυνοι που αντιμετώπιζαν οι ΛΟΚ της εποχής εκείνης με τους ολιγάριθμους οπλίτας ήσαν πολύ μεγάλοι, καθημερινοί και συνεχείς. Οι Λόχοι εκινούντο μέρα και νύχτα σε δασώδεις περιοχές προς συνάντηση των ανταρτών ανάλογα με τις δραστηριότητες τους, με τα στοιχεία των πληροφοριών και τις συνθήκες που επικρατούσαν στην κάθε περιοχή. Δεν υπήρχε μέτωπο και ανά πάσα στιγμή μπορούσε να εμφανισθεί ο θάνατος. Ελλόχευε παντού πίσω από κάθε κλαδί και κάθε βράχο και ακόμη εκ των όπισθεν. Επί πλέον οι νάρκες και τα ναρκοπέδια στα μονοπάτια, στα περάσματα και στους χώρους παραμονής και ανάπτυξης έκαναν θραύση. Κανείς την εποχή εκείνη δεν είχε μπροστά του την σκακίερα των επιχειρήσεων των ΛΟΚ για να βλέπει τις δραστηριότητες και τις ενέργειές τους και να κρίνει ανάλογα και να βγάζει σαφή και αντικειμενικά συμπεράσματα για την απόδοση του κάθε ΛΟΚ...»

Από την έρευνα στον κανονισμό «ΣΚ 900-26. Η Ιστορία των Μονάδων Καταδρομών», προκύπτει ότι: «... Την 19 Ιουνίου 1947- παράλληλως προς την έναρξιν διαλύσεως των πρώτων ανεξαρτήτων ΛΟΚ- και δια της ΑΠ.25157/19-6-1947 Διαταγής /ΓΕΣ/Α3 συνεκροτήθησαν παρά τω ΚΕΜΚ αι Α', Β' και Γ' Διοικήσεις Μονάδων Καταδρομών...» (σελίδα 16, παράγραφος 10). Το γεγονός αυτό επιβεβαιώνει την ακρίβεια της παρατηρήσεως του επιστολογράφου μας, ως προς τον χρόνο διαλύσεως των πρώτων 40 ΛΟΚ, μεταξύ των οποίων και ο 31ος και ότι η διάλυση έγινε στο ΚΕΜΚ στα πλαίσια της συγκροτήσεως των Μοιρών Καταδρομών και των 40 νέων ΛΟΚ (41 έως 80). Η 26 Μαρτίου 1947, η οποία ετέθη εκ προφανούς παραδρομής της συντάξεως της εφημερίδας ως ημερομηνία διαλύσεως των πρώτων 40 ΛΟΚ ήταν για την ακρίβεια η ημερομηνία εκδόσεως της διαταγής ΓΕΣ (ΑΠ. 24177/20.3.1947/ΓΕΣ/Α3) δια της οποίας εγένοντο αποδεκτές οι προτάσεις Καλλίνισκη αναδιοργανώσεως της Υποδιευθύνσεως Μονάδων Ορεινών Καταδρομών, στις οποίες περιελαμβάνετο η διάλυση των πρώτων αυτών ΛΟΚ καθόσον «δεν απέδωσαν τα αναμενόμενα αποτελέσματα» όπως σημειώνει ο κανονισμός (σελίδες 14 και 15, παράγραφος 5) διότι- όπως επεξηγεί- δεν ήσαν επαρκείς η εκπαίδευση και η επιλογή προσωπικού και ενδεειγμένη η τακτική χρησιμοποίησή των από τις μεγάλες μονάδες στις οποίες ανήκαν.

Τα αναγραφόμενα στην ανωτέρω επιστολή περί ανεπιτυχών επιχειρήσεων και υποτιμήσεως της πολεμικής δράσεως των Λόχων αυτών δεν έχουν καμιά σχέση με την εφημερίδα μας και τους συντάκτες και οφείλονται σε παρανόηση του επιστολογράφου.

Εφ' όσον ο συντάκτης της επιστολής μας δώσει στοιχεία της ταυτότητάς του, είμεθα διατεθειμένοι να την παραπέμψουμε στην Διεύθυνση Ειδικών Δυνάμεων του ΓΕΣ, προκειμένου εξ αφορμής αυτής να επιτύχουμε να εντοπισθούν και καταχωρηθούν στον αναφερθέντα κανονισμό στοιχεία της συγκροτήσεως και δράσεως των 40 αυτών πρώτων ανεξαρτήτων ΛΟΚ.

Εκ της συντάξεως

δραστηριότητες

Την **Δευτέρα 22 Οκτωβρίου** και **ώρα 7 μ.μ.** στην αίθουσα τελετών της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών θα γίνει, υπό την αιγίδα της Νομαρχίας, η παρουσίαση της ποιητικής συλλογής **ΑΓΝΑΝΤΕΜΑΤΑ II** του προέδρου του συνδέσμου Ριμνιτών – Ιερολοχιτών και βετεράνου καταδρομέα, ταξιάρχου ε.α. Ελευθερίου Τσιμπίδη. Τα έσοδα θα διατεθούν υπέρ των πυροπλήκτων της Πελοποννήσου. Την εκδήλωση θα πλαισιώσει μουσικό τρίο του δικηγορικού συλλόγου. Ο σύνδεσμός μας συγχαιρεί τον ποιητή για την νέα του δημιουργία και τα ευγενή του αισθήματα και καλεί τα μέλη και τους φίλους μας να τιμήσουν την εκδήλωση.

Αρχαιρεσίες Συνδέσμου

Στις **19** και σε περίπτωση μη απαρτίας στις **26 Νοε. 2007** (τελευταία Δευτέρα του Νοεμβρίου) θα γίνει η γενική συνέλευση των μελών του συνδέσμου για την ανάδειξη νέου διοικητικού συμβουλίου (σχετική πρόσκληση έχει ήδη ταχυδρομηθεί στα υπέρ τα 300 εγγεγραμμένα μέλη και δημοσιεύεται στην εφημερίδα).

Πρόκειται για σημαντική πράξη, με την οποία ανανεώνεται το στελεχειακό δυναμικό, καθώς εισέρχονται νέα πρόσωπα στο ΔΣ, έξ εφεδρων και μονίμων, με νέες ιδέες και δυναμισμό, στοιχεία τόσο απαραίτητα για την ανοδική πορεία των πραγμάτων του Συνδέσμου. Καλούνται όλα τα ικανά μέλη να συμμετάσχουν στις αρχαιρεσίες αυτές.

Επέτειος της Νίκης

Βίτσι 2007.

Ο πρόεδρος και ο αντιπρόεδρος του συνδέσμου επί κεφαλής 25μελούς κλιμακίου μελών και φίλων μας τίμησαν με την παρουσία τους την επέτειο της συντριβής της κομμουνιστικής ανταρσίας τον Αύγουστο του 1949, η επίσημη εκδήλωση της οποίας έγινε φέτος στο Βίτσι και κατέθεσαν στέφανο δάφνης στους άνδρες του στρατού και τους καταδρομείς που έδωσαν το αίμα τους για να σφραγίσουν αυτή τη νίκη.

Γράμμος 2007: Τετραμελές κλιμάκιο μελών και φίλων του συνδέσμου, τηρώντας τη δέσμευση «υιοθετήσεως» του Γράμμου για τις εκδηλώσεις της Επετείου της Νίκης αυτής, αναρριχήθηκε στις 26 Αυγούστου στον υψοδείκτη 2520 (στο φόντο της φωτογραφίας) και προσευχήθηκε στα ερείπια του εξωκλησιού της Παναγίας, μνημόσυνο στους ήρωες που έπεσαν για την ελευθερία από τη σοβιετική κυριαρχία και για την ακεραιότητα της πατρίδας από την επιβουλή των βορείων γειτόνων μας.

Η Γαύδος και ο Διάβολος που Κρύβεται στη Λεπτομέρεια

Υπό του Δρ. Ουίλλιαμ Μάλλινσον. Μετάφραση Θοδωρής Μπουχέλος²

(Δημοσιευμένο στο τεύχος 77, Μάιος-Ιούνιος-Ιούλιος 2007 του περιοδικού Εθνικές Επάλξεις).

Ο Harold Nicolson, στο βιβλίο του *Diplomacy* έδωσε μεγάλη έμφαση στη σημασία της ακρίβειας. Όπως καταδεικνύουν τα κάτωθι, η παρακμή της επαγγελματικής διπλωματίας στον υψηλόν ταχυτήτων ηλεκτρονικό κόσμο του σήμερα, μοιάζει να συνοδεύεται και από μια αδυναμία των διπλωματών (δηλαδή των υπευθύνων επί των διακρατικών Δημοσίων Σχέσεων) να εκφράζονται με ακρίβεια.

Κατά τη διάρκεια της κρίσεως των Ιμίων το 1996, η Τουρκία ήγειρε αξιώσεις επί μεγάλου αριθμού Ελληνικών νησιών, συμπεριλαμβανομένης και της Γαύδου η οποία - ως γνωστόν - βρίσκεται στα ανοιχτά των νοτίων ακτών της Κρήτης. Στο πλαίσιο της ερευνής για το βιβλίο που συγγράφω πάνω στη γεωιστορία της Ελλάδος και της Κύπρου, απεφάσισα να προσπαθήσω να διακριβώσω που βάσιζε η Τουρκία τις αξιώσεις της επί της Γαύδου και να ερωτήσω διάφορες κυβερνήσεις (μέσω των πρεσβειών τους στην Αθήνα) ποια η θέση τους επί του ζητήματος.

Θα ξεκινήσω από την Τουρκία. Στις 15 Ιουνίου 2006, απηύθυνα το ακόλουθο ερώτημα στον İhan Saygılı (ο οποίος είχε την καλωσύνη να παραστεί στην παρουσίασή του βιβλίου μου για την Κύπρο): «Θεωρεί η κυβέρνηση της Τουρκικής Δημοκρατίας την νήσο Γαύδο (νοτίως της Κρήτης) τμήμα της ελληνικής επικρατείας; Και εάν όχι, γιατί;» Το να τους αποσπάσω απάντηση απεδείχθη μακράν δυσκολότερο απ' ό,τι θα περίμενε κανείς. Πέρασαν μήνες ενώ ο Saygılı περίμενε απάντηση από την Άγκυρα. Εν συνεχεία τον μετέθεσαν και ανέλαβε ένας πολύ φιλικός διπλωμάτης, ονόματι Ergin Soner, ο οποίος με έφερε σε επαφή με κάποιον Baris Kalkavan, ο οποίος με τη σειρά του μου ζήτησε να του στείλω μια περίληψη του υπό συγγραφήν βιβλίου μου, δεδομένου ότι δεν καταλάβαινε τι σχέση μπορεί να είχε αυτό με την Γαύδο! Σχολίασε δε, ανακρίβως, ότι το ήδη δημοσιευθέν βιβλίο μου παραιτάν φιλελληνικό (καίτοι είχα περιγράψει ακροτηγώς τις τουρκικές θέσεις, αφού έλαβα σχετικές απαντήσεις από τον Πρόεδρο και τον αντιπρόεδρο του «Κόμματος της Μητέρας Πατρίδας»). Έκανα υπομονή μέχρι αυτόν τον Ιανουάριο, οπότε και τηλεφώνησα στον Kalkavan, ο οποίος ξεκίνησε ισχυριζόμενος ότι το ερώτημά μου δεν ενετάσσεται στην περιγραφή του βιβλίου μου. Όταν τον αντέκρουσα, υπενόησε ότι ο πραγματικός λόγος δεν ήταν αυτός αλλά το ότι η απάντησή ήταν υπερβολικά ευαίσθητη για να διατυπωθεί εγγράφως. Τον ρώτησα ποια ήταν η απάντησή στο εν λόγω ερώτημα αλλά δεν μπορούσε να μου πει.

Η Πρεσβεία της Μ. Βρετανίας απήντησε με

Συνεδριάσεις ΔΣ

Πρακτικό 108/ 5 Σεπ. 2007

- Ενίσχυση πυροπαθών
- Έκθεση Ζωγραφικής
- Αρχαιρεσίες Συνδέσμου

Εισφορές

Ευχαριστούμε θερμά τα ακόλουθα μέλη και φίλους μας για τις εισφορές τους υπέρ των σκοπών του Συνδέσμου:

α. Για Οικονομική Ενίσχυση:	€
-Τζώρτζης Βελισάριος	20
-Βαρβαρήγος Διονύσιος	30
-Καλόπουλος Δημήτριος	50
β. Υπέρ Πυροπαθών:	€
-Τριανταφύλλου Περασάς	50
-Καλλέας Νικόλαος	50
-Αθανασιάδης Ευθύμιος	50
-Κασδοβασιλης Δημήτριος	50
-Θεοδωρόπουλος Παύλος	50
-Αντωνάκος Γεώργιος	50
-Τσίτσιος Δημήτριος	50
-Παπαρηγορίου Κων/νος	50
-Χασάπη Ηρώ	100
-Χριστόπουλος Μενέλαος	50
-Μεντζέλος Ιωάννης	50
-Κιουτσούκης Ιωάννης	50
-Αποστολίδης Απόστολος	60
-Αγγελίδης Σταύρος	100
-Μεϊμαρίδης Βασίλειος	50
γ. Υπέρ Φροντιστηρίων:	€
-Παπαδόπουλος Κυριάκος	50

τρόπο μακράν ευθέτερο και αμεσώτερο - αν και όχι και τόσο ακριβή. Η Tracy Gallagher δήλωσε ότι «Η Κυβέρνηση της Α.Μ., όπως και η υπόλοιπη διεθνής κοινότητα [συμπεριλαμβάνει, άραγε, και την Ελλάδα με την Κύπρο;], δεν έχει πάρει επίσημη θέση σε οιαδήποτε των διενέξεων που αφορούν στο Αιγαίο (...). Γνωρίζω ότι το Ηνωμένο Βασίλειο έκανε δήλωση σχετική με τα ελληνικά κυριαρχικά δικαιώματα επί της Γαύδου τον Ιούνιο του 1996, η οποία μετεδόθη την εποχή εκείνη από την Ελληνική Υπηρεσία του BBC αλλά δεν έχω στη διάθεσή μου το ακριβές κείμενό της. Ζήτησα από τους ερευνητές / αναλυτές μας να εξεύρουν ένα αντίγραφο για λογαριασμό μου». Κυνήγησα την υπόθεση αλλά η Πρεσβεία δεν ήταν σε θέση να εντοπίσει την εν λόγω δήλωση, προσθέτοντας όμως ότι στις 12 Ιουνίου 1996, υψηλόβαθμο στέλεχος του ελληνικού Υπουργείου Εξωτερικών είχε ευχαριστήσει τον τότε Πρόεδρο για μια ευνοϊκή δήλωση σχετική με τα ελληνικά κυριαρχικά δικαιώματα επί της Γαύδου, η οποία αξιωματούχος είχε πει ότι είχε μεταδοθεί από την Ελληνική Υπηρεσία του BBC. Τότε, η κ. Gallagher μου πρότεινε να αποταθώ στα αρχεία της Ελληνικής Υπηρεσίας του BBC, αντίγραφο των οποίων είχε κατατεθεί στο Ελληνικό Κοινοβούλιο.

Στο σημείο αυτό, επικοινωνήσα με τους αρμόδιους του ελληνικού Υπουργείου Εξωτερικών, προκειμένου να επιχειρήσω να εντοπίσω μια δήλωση την οποία οι Βρετανοί δεν μπορούσαν να βρουν, παρ'ότι είχε γίνει από δικό τους στέλεχος. Εν τέλει, υπερβλλώντας εαυτούς, κατόρθωσαν να ανακαλύψουν μια δήλωση του Αμερικανό-Ελληνικού Ινστιτούτου, η οποία παρέθετε εκείνη του BBC ως εξής: «Η Βρετανία ουδέμία αμφιβολία έχει περί της καταστάσεως της Νήσου Γαύδου, δεδομένου ότι η Τουρκία δεν έχει δώσει εξηγήσεις σχετικά με το θέμα που εφύρθε στο ΝΑΤΟ και, ως εκ τούτου, απεδείχθη ότι αδικώς αμφισβήτησε την εθνική κυριαρχία επί της νήσου. Συνεπώς, και βάσει της κοινής λογικής, η βρετανική κυβέρνηση θεωρεί την Γαύδο ελληνική νήσο».

Το 1975, ένας αξιωματούχος της βρετανικής Πρεσβείας στην Άγκυρα είχε γράψει τα εξής σχετικά με την περί της υφαλοκρηπίδας διένεξη: «Είχα μείνει με την εντύπωση ότι η παραπομπή στο Διεθνές Δικαστήριο [της Χάγης] εξακολουθούσε να είναι κάτι το μη σχετικό και ότι οι Τούρκοι επιζητούσαν σταθερά - καίτοι δίχως ίχνος ρεαλισμού - μια διμερή επίλυση. Κάτι τέτοιο δεν θα έπρεπε ίσως να εκπληρωθεί, δεδομένου ότι μάλλον δεν έχουν και πολλές ελπίδες ότι θα κερδίσουν την υπόθεσή αυτή βασιζόμενοι μόνο στα επί της ουσίας».

Ρώτησα επίσης την βρετανική Πρεσβεία στην Αθήνα εάν εξακολουθούσαν να είναι αυτής της απόψεως. Η απάντησή της κ. Gallagher ήταν ότι «η Κυβέρνηση της Α.Μ. δεν έχει λάβει θέση», άρα οδηγούμαι στο συμπέρασμα ότι η Βρετανία δεν έχει λάβει θέση όχι μόνο επί της διενέξεως για το Αιγαίο αλλά ούτε και επί των ιδίων της των απόψεων.

Η απάντηση της κυβερνήσεως των ΗΠΑ στο ερώτημά μου για την Γαύδο ήταν η εξής: «Αυτά είναι διμερή ζητήματα μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας. Επιθυμούμε την ειρηνική επίλυση της εν λόγω διενέξεως μεταξύ των δύο εμπλεκόμενων μερών». Ως εκ τούτου, μπορεί κανείς να συμπεράνει ότι οι ΗΠΑ θεωρούν πως η Ελλάς θα πρέπει να συζητήσει την εθνική κυριαρχία της Γαύδου με την Τουρκία...

Αυτό απέχει ελαφρώς από τα όσα μου είχε γράψει το Στέιτ Ντιπάρτμεντ το 2003: «(Αναγνωρίζουμε τα σύνορα μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας) αλλά όχι και όλα όσα υποστηρίζει η Ελλάς περί των χωρικών υδάτων. Δεν έχουμε λάβει θέση επί της εθνικής κυριαρχίας της νήσου Ιμια / Kardak, εν μέρει λόγω της ελλείψεως συμπεφωνημένου θαλασσιού συνόρου».

Η απόκριση των Ισραηλινών ήταν ελαφρώς κωμικοτραγική. Ο Ουίλλιαμ Αναγνωσταράς προσπάθησε να είναι όσο εξηγητικός μπορούσε αλλά, εν συνεχεία αρκετών τηλεφωνικών συνομιλιών μας (κατά τη διάρκεια των οποίων μου είπε ότι ο νέος Πρόεδρος του ήταν Ισραηλινός Άραβας), η κυβέρνηση του δεν ήταν σε θέση να διατυπώσει την άποψή της. Αυτό έρχεται σε αντίθεση με την γραπτή απάντησή που έλαβα από την Πρεσβεία προ πενταετίας: «Το Ισραήλ αναγνωρίζει πλήρως την Ελλάδα και την Τουρκία καθώς και τα υφιστάμενα σύνορα μιας εκάστης». Όμως, ο τότε Πρόεδρος τους αρνήθηκε να απαντήσει στο ερώτημα περί των ορίων του

θαλασσιού και εναερίου χώρου. Προφανώς, η ολοένα και στενότερη επίσημη συνεργασία του Ισραήλ με την Τουρκία εξηγεί τους λόγους ελλείψεως μιας ικανοποιητικής απαντήσεως: καλύπτει εκπαιδευτικές πτήσεις και συνεργασία σε επίπεδο βιομηχανίας και αντικτασκοπίας.

Η γαλλική απάντηση ήταν πλήρης αβρότητας και μάλλον παρόμοια με την Βρετανική: «Η Γαλλική Δημοκρατία δεν έχει λάβει επίσημη θέση επί των ταυτοχρόνων διεκδικήσεων εκ μέρους της Ελλάδος και της Τουρκίας όσον αφορά τα δύο νησιά [Γαύδο και Ιμια]».

Όπως, όμως, οι Ισπανοί - και εν αντιθέσει προς τους Βρετανούς - η γαλλική Πρεσβεία δήλωσε ότι αμφοτέρωτα τα μέρη θα έπρεπε να συμφωνήσουν στην επίλυση των εδαφικών τους διαφορών από το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης.

Η γερμανική απάντηση ήταν κάπως φαιδρά. Ο Herr Féaux de la Croix έγραψε το εξής περίεργο: «Είς απάντησιν του ερωτήματός σας της 15ης Ιουνίου, σας παραπέμπω σε ελευθέρως προσβάσιμες πληροφορίες». Όταν του ζήτησα να μου εξηγήσει τι εννοούσε και να γίνει πιο συγκεκριμένος, συνειδητοποίησε ότι η απάντησή του σήμαινε ότι η κυβέρνησή του επιθυμούσε να κάνει ουδέν σχόλιον.

Και ως περάσουμε στους Ρώσους, οι οποίοι κατόρθωσαν να είναι ταυτοχρόνως οι πλέον φιλικοί αλλά και οι πλέον ανυποχώρητοι. Παρ' όλες τις - πολυάριθμες - τηλεφωνικές μου συζητήσεις με τον Υπεύθυνο Τύπου τους και τις διαβεβαιώσεις του ότι τελικώς θα έπαιρνε απάντηση, την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές (μερικούς μήνες αργότερα, δηλαδή), ακόμα περιμένω. Ίσως οι Ρώσοι να μην επιθυμούν να εκνευρίσουν την Ελλάδα ή την Τουρκία ενώ τις ΗΠΑ δεν τις πειράζει να τσαντίζουν την Ελλάδα από καιρού εις καιρόν.

Η ιταλική απόκριση ήρθε από τα χείλη κάποιου Martin Brook και ήταν μόνο προφορική: «Η Ιταλία τηρεί τις διεθνείς συνθήκες», λες και θα μπορούσαν να πουν κι αλλιώς. Στην πραγματικότητα αυτό είναι λιγάκι ανησυχητικό για την Ελλάδα, δεδομένου ότι το 1996 το Ιταλικό Υπουργείο Εξωτερικών εξέδωσε ανακοίνωση στην οποία επεβεβαίωνε ότι τα όποια ιταλικά κυριαρχικά δικαιώματα στην περιοχή [Ιμια / Kardak] είχαν εκχωρηθεί στην Ελλάδα το 1947. Το γεγονός ότι η ιταλική κυβέρνηση δεν μπήκε καν στον κόπο να μου το δηλώσει - πολλώ δε μάλλον να μου πει κάτι για την Γαύδο - θα πρέπει να θορυβήσει έστω και λίγο τους Έλληνες διπλωμάτες.

Η ιρλανδική κυβέρνηση, όπως η ρωσική και η ισραηλινή, δεν έχει ακόμη κατορθώσει να δώσει απάντηση, ούτε καν για την νησίδα Rockall, την οποία διεκδικούν τόσο η Ιρλανδία όσο και η Βρετανία. Οι Βρετανοί, αντιθέτως, ήταν ξεκάθαροι στο ότι η εν λόγω νησίδα τους ανήκει.

Οι Ιρανοί, μετά από λίγο κυνηγητό, μου είπαν εν τέλει από τηλεφώνου ότι «η κυβέρνησή τους δεν έχει θέση». Η πιο αξιοσημείωτη απάντηση ήρθε από τους Παλαιστινίους, ο διπλωμάτης των οποίων μου είπε ότι δεν μπορούσε να πάρει απάντηση, δεδομένου ότι οι σχέσεις τους με το Υπουργείο Εξωτερικών τους στην Παλαιστίνη ήταν ελαφρώς προβληματικές...

Από αυτόν τον κυκεώνα των λέξεων, συνάγω δύο συμπεράσματα. Πρώτον, ότι η απόδοση της βρετανικής Πρεσβείας ήταν η καλύτερη όλων, αν και η απάντησή της υπολείπεται ακριβείας. Δεύτερον (και ίσως πιο ανησυχητικό για την Ελλάδα), ότι καμία από όλες τις υπόλοιπες με τις οποίες επικοινωνήσαμε δεν είχε το θάρρος να πει ότι η Γαύδος είναι ελληνικό νησί. Εάν ένα τέτοιο υποτιθέμενο μικρό ζήτημα δεν μπορεί να διασαφιστεί, τότε ποιο το μέλλον της «Αγίας Διπλωματίας», για να μην πω για τον Άη-Στράτη; Ο διάβολος κρύβεται στη λεπτομέρεια. Α, μήπως και η Σαπιέντζα (το νησάκι στα ανοιχτά της Μεθώνης Μεσσηνίας) αναφέρεται στη Συνθήκη της Λωζάννης; Αν όχι, τρέμε Αθήνα!

1 Ο Δρ. Ουίλλιαμ Μάλλινσον είναι πρώην βρετανός διπλωμάτης, υπεύθυνος Διεθνών Υποθέσεων του ITT, είναι Διδάκτωρ του London School of Economics και διδάσκει στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο. Έχει συγγράψει τα *Cyprus: A Modern History*, *I.B. Tauris*, Λονδίνο, 2005, *Κύπρος, Μια Ιστορική Προοπτική*, Παπαζήσης, Αθήνα 2005, και *Public Lies and Private Truths: An Anatomy of Public Relations*, *Leader Books*, Αθήνα 2000.

2 Ο Θοδωρής Μπουχέλος είναι Διερμηνέας Συνεδρίων και διδάσκει Διερμηνεία στο Τμήμα Ξένων Γλωσσών, Μετάφρασης και Διερμηνείας του Ιονίου Πανεπιστημίου.